

utifrån är i stort sett de samma nu som då. Ordet lite mer ”behärskat” dök upp, men det lät lite tråkigt. Är det så? Märker att du ruvar på något – kläm fram det vettja!

Haha. Jo, jag tycker att de är lite mer personliga, men beskrivet med ganska mycket abstraktion, dvs inte så explicita som en del personliga texter annars kan vara. Mindre direkt politik och fler texter med känslopröret framme. Vill man vara lite fyrkantig kanske man kan säga att det märks att texterna inte är skrivna av några tjugoåringar.

Topp, det känns skönt att höra.

Om ni gräver lite i er back-katalog: Finns det nån text som ni ångrar eller åtminstone tänker ”det där var mitt ungdomliga jag”? Jo asså, ungdomliga ”jag” kryllar det ju av i katalogen på olika sätt. Ibland studsade formuleringar och rader ut ur ren pepp och ilska. Att ångra är ett starkt ord såklart, men det finns nog detaljer som vi aldrig skulle skriva idag eller knappt ens stå för.

Erik: I ”Samma gamla visa” finns t.ex. formuleringen att göra grus av Rosenbad vilket inte kändes så fräscht efter Breiviks grej i Oslo. Som textförfattare måste man ju ta höjd för att det kan finnas bokstavstroga idioter därute. Sånt kanske man inte tänkte på så mycket förr utan bara körde på en slagkraftig metafor.

Tobbe: Ja, precis, och det gäller säkert massa av det jag totat ihop också, typ ”Kirurgi”. Men tänker också på att använda ironi, som ju också kan slå helt åt helvete. T.ex. blev låten ”Rättvisan” missförstådd där vi tydligen framstod som den värsta typen av manschauvinister.

Alla som sysslar med ironi i någon form blir ju förr eller senare misstolkade tyvärr. ”Rättvisan” - en av era bästa låtar förövrigt - ligger ju på en klockren ironisk nivå skulle jag säga. Problemet är väl att den är alltför överensstämmande med verkligheten att den kan kännas obehaglig av den anledningen. Inte minst raden ”klart du bad om lite blodstänk på din bädd”.

Tack. Ja, vi tyckte den var uppenbar.

Ni har alltid lagt mycket tid på snygga omslag och en genomtänkt, fyndig och ofta temabaserad design i era booklets. Nya plattan är ju inget undantag där. Har det ett egenvärde i sig eller är det för att ge lyssnaren en större helhetsupplevelse?

Så skoj att du uppmärksammar det! Ja, det har nog ett litet egenvärde för oss, en del i den ”produkt” man skapar tillsammans liksom. Har ju konsumerat mycket musik från skivor och kassetter i barndomen och då dykt in i booklets och granskat omslag som en del i att hänföras av musiken typ. Vilket sammantaget gör digitala släpp lite tråkigare i vår mening, men det kanske är annorlunda för de som växt upp med musik på andra sätt. Omslag och det visuella är ju en liten del av ”berättelsen” som man knåpar ihop och kan förhoppningsvis

tillsammans med musiken i sig ge lite mer skoj och djupare mening för lyssnaren.

Jag är (tyvärr) inte så estetiskt lagd, så jag konstaterar kanske mer än njuter, så att säga. Däremot älskade jag feta booklets, för då ”visste” man att texterna medföljde - vilket för mig var livsviktigt. Det var min stora sak som hjälpte till att kunna ta till sig låtarna snabbare.

Ja, att ta med texterna har vi också alltid tyckt varit en viktig grej. Man satt ju ofta på vägen hem efter att de eventuella stålarna man hade, hade bytts ut mot nya plattor, och läste texter och gissade hur låtarna skulle låta, innan man hade hört själva musiken. Sen är det ju alltid roligare att kunna hänga med och sjunga med i musiken liksom.

Precis. Jag satt också och ”föreställde” mig hur låtarna var, utifrån textlängd och så där. Nya plattan släpptes ju även på CD i Japan.

Vi vet ju alla att japsarna är galna i svensk trallpunk, men hur kommer det sig att just japanska Waterslide ville ge ut ert album? (Att de ville ge ut det på just CD förvånar dock ingen som vet det minsta lilla om hur japsarna ser på musik och format, haha.)

Han som driver Waterslide (Kazu) tillhör ett gäng som diggade Varnagel under 00-talet och beställde en hel del demos, skivor och merch från oss då. Samtidigt hade Beat Butchers kontakt med dem och har så haft under alla år sedan dess. När Jojo på Beat Butchers nämnde för snubben att det var en ny Var-platta på gång och den inte skulle ges ut på CD, så blev det aktuellt med ett samarbete – svinskoj! Haha, just ja, på trycksaken som följer CD:n tog de med en skön bild på Tobbe och Pelle i Snorting Maradonas tillsammans med Shiva från Takahashigumi, tagen Bullret '04. Samme Shiva skrev också en skön text om oss i plattan.

Ja, herregud. Den plattan (och det bandet) är ju värt ett eget nummer. Deras låt ”Groupeknall” handlar om när vi på Augustibuller sade till dem att vi svenskar brukar knuffa in varandra i okända tält och sen bilda hög, och att detta kallas Groupeknall. Så vi lekte den ”leken” ett tag och givetvis var det alltid Shiva och hans kompis som knuffades in först i tälten, haha. Uppenbarligen uppskattade de det så pass mycket att de skrev en låt om det...

Episk tillställning. Tror det var samma år som en i vårt gäng lyckades sätta sig på på en tältpinne för en skön penetration... håhåjaja.

Det hårda festivallivet... Nu är ni ju mer eller mindre stationerade på Beat Butchers, men innan dess släppte ni skivor på bland annat Kamel records, Fourty5 records och Second Class Kids records. Vad finns det för för- och nackdelar med att ligga på samma bolag respektive att hatta runt mellan olika bolag?

En fördel med att ligga på olika bolag kan kanske vara att man kan få en rätt bred spridning över tid. Bolagen i sig har lite olika publik och